

Paulus op Malta

Handelingen 28:1-10

Paulus en de inlanders op Malta

Nadat het schip was gestrand en allen behouden aan land waren gekomen, vernamen zij van de inwoners dat ze zich op het eiland Malta bevonden (vs. 1). Van de eilandbewoners wordt vermeld dat ze hun buitengewone menslievendheid bewezen; wegens de aanhoudende regen en kou staken zij een vuur aan, zodat zij zich konden drogen en warmen (vs. 2).

“Toen nu Paulus een hoop takken had bijeengeraapt en op het vuur had gelegd, kwam er door de hitte een adder uit en deze beet zich vast in zijn hand. Toen nu de inlanders het beest aan zijn hand zagen hangen, zeiden zij tot elkaar: Deze man is zeker een moordenaar, die, nadat hij uit de zee behouden is, de Gerechtigheid niet laat leven” (vs. 3-4).

De inlanders wisten precies met wat voor slang ze te maken hadden. Ze waren er dan ook van overtuigd dat Paulus ten gevolge van de beet zou opzwellen en dood neervallen. Waarschijnlijk hadden ze bemerkt dat Paulus tot de gevangenen behoorden, en ze hielden hem voor een misdadiger. Nu hij echter behouden uit zee was gekomen en meteen door een ander ongeluk getroffen werd, maakten zij daaruit op dat hij een buitengewoon grote misdaad op zijn geweten had: *met zekerheid moest deze man een moordenaar zijn!* De Gerechtigheid¹ bestrafte op deze manier zijn misdaad.

Paulus schudde het beest echter van zich af in het vuur en ondervond niets kwaads (vs. 5). De bijgelovige eilandbewoners verwachtten dat hij zou opzwellen of plotseling dood zou neervallen. Toen zij echter na lang wachten zagen dat hem niets bijzonders overkwam, veranderden zij van mening en zeiden dat hij een god was (vs. 6). In één keer waren ze totaal omgedraaid: nu was hij geen moordenaar meer, maar een god! Hiermee eindigt dit opmerkelijke voorval. We vernemen niet dat Paulus de bewoners van Malta berispte, zoals hij dat wel in Lystra had gedaan (vgl. Hand. 14:14-17).

¹ Met ‘de Gerechtigheid’ wordt de wraakgodin Nemesis bedoeld – vrouwe Justitia, die de misdadigers vervolgt, straft en het recht doet zegevieren. In de Griekse mythologie is zij de dochter van de oppergod Zeus. Haar moeder was Themis, haar zusters waren Eirene en Eunomia.

Paulus geneest de zieken (vs. 7-10)

In de omgeving van de plaats waar zij schipbreuk hadden geleden, waren landerijen die toebehoorden aan de voornaamste (lett. de eerste) van het eiland, genaamd Publius. Hij was de hoogste gezagsdrager van het eiland. Ze werden door hem uitgenodigd en hij verleende hen drie dagen lang vriendelijk gastvrijheid (vs. 7). Het gebeurde nu, dat de vader van Publius door koorts en ingewandsziekte bevangen op bed lag. De arts Lucas spreekt hier over dysenterie, een voor oudere mensen gevaarlijke ziekte. Toen Paulus ervan hoorde, ging hij naar hem toe. Hij bad voor hem, legde hem de handen op en maakte hem gezond (vs. 8). Deze genezing trok snel de aandacht van de overigen op het eiland: *“ook de overigen op het eiland die zieken hadden, kwamen naar hem toe en werden genezen”* (vs. 9). De eilandbewoners waren zo dankbaar dat ze hen niet alleen gastvrijheid verleenden, maar hen ook voorzagen in alles wat zij nodig hadden (vs. 10).

Om over na te denken

“Toen nu dit was gebeurd, kwamen ook de overigen op het eiland die zieken hadden naar hem toe en werden genezen” (vs. 9).

In dit schriftgedeelte vallen een paar zaken op:

- a. De buitengewone menslievendheid en gastvrijheid van de eilandbewoners;

- b. de bijgelovigheid van de eilandbewoners;
- c. en de vele genezingen die Paulus verrichtte.

Over punt a kunnen we kort zijn: vaak beschamen de mensen van de wereld gelovigen als het gaat om menslievendheid en gastvrijheid. Dit is zeker iets om over na te denken! Hoe staat het met onze menslievendheid en gastvrijheid?

Een ander punt is de bijgelovigheid van de eilandbewoners. De doorsnee moderne mens gelooft niet meer in God of in afgoden. Dit is in zijn ogen achterhaald, iets uit het verre verleden. De meeste mensen zijn atheïsten, die het geloof in God hebben losgelaten. Maar geloven ze dan nergens in? Ze zeggen van niet, maar in de praktijk blijkt dat ze wel degelijk ergens in geloven! Ze lopen niet graag onder een ladder, ze hebben een hekel aan een zwarte kat, ze hebben een hoefijzer boven de deur, ze zullen niet op vrijdag de 13e trouwen, enzovoort. Ze geloven niet in God, maar wél in bovennatuurlijke (occulte) krachten. Wat dom! Paulus maakt duidelijk dat achter de afgoden demonen schuilgaan (1 Kor. 10:19). En het maakt niet uit of men voor een afgodsbeeld neerknielt, of gelooft dat een hoefijzer beschermt tegen ongeluk. Achter heel het bijgeloof gaat de duivel schuil. De zgn. intelligente mens heeft niet in de gaten dat hij door Satan is gebonden. De Heer Jezus noemt de satan de mensenmoordenaar vanaf het begin, en de vader van de leugen (Joh. 8:44). Hij heeft het klaargespeeld om de mensheid te misleiden. De mensen denken dat er geen God is, die rekenschap van hen vraagt (Ps. 10:4). Maar ze komen bedrogen uit! Ze hebben geen benul van de strijd die zich in de geestelijke wereld afspeelt.

Dit brengt ons bij het derde punt: de genezingen die Paulus verrichtte. De apostel was op weg naar Rome om daar van de Heer Jezus te getuigen (vgl. Hand. 23:11). Satan had er alles aan gedaan om dit te verhinderen. In het voorval van de adder die zich in Paulus' hand vastbeet, zien we opnieuw een poging van de duivel dit te beletten. Paulus schudde de slang echter van zich af in het vuur, en ondervond niets kwaads. De woorden van Marcus 16:18 gaan hier letterlijk in vervulling: *“slangen zullen zij opnemen.”*

In het afschudden van de slang in het vuur, zien we een voorafschaduw van het uiteindelijke lot van de oude slang, de duivel: *“En de duivel die hen misleidde, werd geworpen in de poel van vuur en zwavel”* (Openb. 20:10).

Een ander teken dat de apostelen zou volgen, is dat zij op zieken de handen zouden leggen en hen zouden genezen (Marc. 16:18). Dit zien we in vervulling gaan bij de genezing van de vader van Publius en de andere zieke eilandbewoners (vs. 8-9). Op Malta baande het Koninkrijk van God zich met kracht een weg. Het evangelie werd gepredikt, terwijl de Heer meewerkte en het woord bevestigde door de tekenen die erop volgden (Marc. 16:20).

In Marcus 16:18 geeft de Heer Jezus aan de Zijnen macht over de drie grote vijanden van de mens:

1. **Satan** (demonen zullen zij uitdrijven (...), en met hun handen zullen zij slangen opnemen);
2. **Zonde** (in nieuwe talen zullen zij spreken, en zieken zullen beter worden);
3. **Dood** (als zij iets dodelijks drinken, zal het hun geenszins schaden).

Sinds de zondeval is de mens in de greep van de satan. Door één mens (Adam) is de zonde in de wereld gekomen, en door de zonde de dood; en de dood is tot alle mensen doorgegaan, doordat allen gezondigd hebben (Rom. 5:12). De Heer Jezus is gekomen om ons daarvan te verlossen en ons het eeuwige leven te geven. Hij heeft aan vlees en bloed deelgenomen. Hij is Mens geworden, *“opdat hij door de dood te niet zou doen hem die de macht over de dood had, dat is de duivel, en allen zou verlossen die uit vrees voor de dood hun hele leven door aan slavernij onderworpen waren”* (Hebr. 2:14-16).

Op Malta heeft de Heer Jezus Zijn macht laten zien. De slang werd in het vuur afgeschud, de dood werd een halt toegeroepen en de zieken werden genezen. Geprezen zij de naam van de Heer Jezus!

Oude Sporen 2010

